

AMERIKANSKI SLOVENEC

list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 54

JOLIET, ILLINOIS, 2. JUNIJA 1916

LETNIK XXV.

Avstrijci zavzeli . Asiago in Arsiero.

Italijani izgubili glavni opiralšči v planinah nad Vičenco na Beneškem.

Ofenziva sijajno uspeva.

Vojni plen že: 30,388 mož in 298 topov. Friderik pravi: Naprej!

Dunaj, 29. maja. — Avstro-ogrške cete so osvojile utrjeno postojanko zapadno od trdnjave Arsiero, Italija, kakor poroča danes vojni glavni stan. Dnevno poročilo se glasi:

"Avstro-ogrške cete so osvojile oklopno trdnjavico Coronovo, zapadno od Arsiera, in utrjeni jez čez Italyssso, jugozapadno od gore Interrotto, v utrjenem okrožju Asiago."

"Na jugozahodnem bojnem torišču so se razvijali patrolni boji ob dolenji Vojsusi v Albaniji, severno od Valone. Sicer je položaj neizpremenjen."

Med Adijo in Vallarso.

Rim, 29. maja. (Čez London.) — Italijanski vojni urad je danes naznani: "V Lagarinski dolini je sovražnik v nedeljo in ponedeljek zjutraj ponavljajo svoje napade na naše postojanke med Adijo in Vallarso. Napadi so se vedno izjalovali pod odločnim odpornom naših čet. (Da leže "postojanke" danes najmanj deset milij dalje južno, to g. Cadorna prav modro zamolči.)

Na Schio in Arsiero.

"V odseku Posina-Astico se je včeraj (v nedeljo) ves dan nadaljeval skrajno silni topniški dvoboj. Močan sovražni oddelek je popoldne napadel naše postojanke južno od Posinskih slapov, a je bil po trdovratni borbi oddit z znatnimi izgubami."

Zopet v novi postojanki.

"Na visoki planoti Asiago so naše cete zdaj zasedli postojanke, ki obvladujejo Asiasko krmico. Sijajan prednapad 14. polka je rešil topove dveh baterij, ki sta bili obkoljeni na Monte Mosciagu (?). V Suganski dolini je prišlo 'samo do neznatnih bojev'."

"V ostalih frontnih odsekih je bil topniški boj pri Plaveh in Tržiču (primorskom) posebno silen."

Lahi dalje prepoden.

Dunaj, 30. maja. — Italijanske cete

tega so se kar vrstili sijajni avstrijski uspehi.

"V nekaj dneh je bilo zopet osvojeno ozemlje, ki je bilo začetkom vojne radovoljno opuščeno, in poleg tega se je posrečilo, na več točkah prodreti čez mejo na sovražno zemljo."

"Uspeh je bil posebno znamenit v odseku Folgarja. Odotd je armada prestolonaslednika nadaljevala svoj zmagoslavni pohod venomer, ko se je levo krilo v Suganski dolini zavarovalo z nasočno osvojitvijo Armentarskega gricjevja in je desno krilo zasedlo Zug-Torto."

"Po uradnem poročilu so še avstro-ogrške cete pri Roanu čez reko Asso in prodriajo dalje. Italijanom preti zajetje."

Blizu Canove, 5 milij jugozapadno od Asiaga, so Italijani poskušali ustaviti prodiranje avstrijskih vojakov, ali brez uspeha.

"Nahajamo se zdaj tudi v posetgi gore Cebio," je dobesedno rečeno v dnevnem poročilu.

"Oklopna utrdba Punta Gorda je bila zavzeta po naših četah v ponedeljek," pristavlja uradno naznani.

Dunajsko uradno naznani.

"Avstro-ogrške cete pod poveljstvom prestolonaslednika Karla Franca Josipa," pravi uradno naznani, "so dalje prodrije v okrajih Asiago in Arsiero. V okrožjih severovzhodno od Asiaga so naše cete preprodile sovražnika iz Gallia in naskočile postojanke na severnih višinah. Monte

Baldo in Monte Fiara sta v naših rokah. Zapadno od Asiaga se je naša fronta raztegnila do zavzete postojanke Punta Corbin. Čete, ki so prekorale Posino, so zavzete Monte Priafora. Ponovni in obupni napori Italijanov, zavzeti naše postojanke južno od Bettile, so se izjalovali.

Vojni plen.

"V dveh tednih izza pričetka naše ofenzive smo ujeli 30,388 Italijanov, med njimi je 694 častnikov, in smo uplenili 298 topov."

Friderik pravi: Naprej!

Berlin, 30. maja. (Brezžično v Sayville.) — O bojih v južnih Tirolah brzjavljiva s fronte neki poročevalci sledijo:

"Tekom prvih dni velike avstro-ogrške ofenzive pridobljeni uspehi so mnogo večje dalekosežnosti, nego vsi italijanski uspehi med celim prejšnjim letom. Italijanom se ni posrečil nujen napad na strani, vedno so bili prisiljeni k frontnemu napadom. Avstriji pa se je posrečilo, dati italijanski fronti tako obliko, da so lahko povsod napadli sovražnika od strani, in vsled

"Osvobodite našo deželo vpadnikov in napravite na jugozapadu mejo, ki jo napadli sovražnika od strani, in vsled

zahteva monarhija za bodočo varnost."

Pariz, 30. maja. — O bojih v južnih Tirolah brzjavljiva s fronte neki poročevalci sledijo:

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naši hribi zrakoplovci in naše brodovje, ki so razširjali strah in grozo po italijanskem ozemlju. Celo leto smo moral potrebiti čakati ure napada in povračila. Napisled je ta ura prišla.

"Do nedavna so bili samo naš

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izda ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Zdržene države na leta.....\$2.00
Za Zdržene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leta.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četr leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembni bivališča prosimo načrniča, da nam natančno naznamo POLEG NOVEGA TUDI STARINASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziroma.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC

Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the

SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

4. jun.	Nedelja	Quirinus.
5. "	Pondeljek	Bonifacij, škof.
6. "	Torek	Benigna.
7. "	Sreda	Robert, opat.
8. "	Cetrttek	Medard, škof.
9. "	Petak	Jezusovo srce.
10. "	Sobota	Margareta.

NEDELJA PO VNEBOHODU.

Brez vere ni poštenja.

Evangelij današnje nedelje je odlomek izmejgov Gospodovih, kateri je on govoril po svojem vstajenju. Kristus govor o prihodu sv. Duha, Tolaznika, ki bo pričal božanstvo Kristusovu. Povedal je pa Gospod svojim apostolom, da bodo tudi oni njega pričali s tem, da bodo oznanjevali njegov evangelij po celem svetu in se splošnjevanjem njegovih naukov in streljenjem zavoljo njegovega imena. "Pa tudi vi boste pričevali, ker ste od začetka pri meni." Tudi mi smo učenci našega božjega Učenika, tudi naša dolžnost je, da pričamo Jezusa se svojo vero in se svojim življenjem. Da bi nas pa svet odvrnil od tega pričevanja, nam govor prav pogostokrat, da vse to ni potrebno, da je zadost, ako živimo pošteno, da spolnimo vse svoje dolžnosti z naravnim poštanjem, da vera ni potrebna. Poglejmo, ali je poštene brez vere mogoče in spoznati bomo, da brez vere ni poštene, da obstoji pravo poštene v spolnjevanju sv. evangelijskih, ali kar je isto, v tem, da tudi mi pričamo Jezusa.

Kaj pa je poštene? Nič drugačje kot soglasje našega življenja s postavo pravičnosti, katero je vsadil Bog v naše srečo. Ako hočemo tedaj biti poštene moramo imeti jasne pojme o tem, kar je dobro in tem, kar je hudo in zadosti moči, da se vstavljam krivičnim zahtevam naših strastih.

Ali pa svet res zahteva tako poštene od nas? Ne. Ko bi tako poštene od nas zahteval, tedaj bi ne govorili, da je verá nepotrebna, da je zadost, ako smo le poštene. Brez krščanskega naziranja ne moremo imeti jasnega pojma o dobrem in slabem, brez praktične vere, ali po domače brez življenja po veri in se moremo vstavljam krivičnim zahtevam strastih, ker smo sami preslabotni, ker je k temu potrebna božja pomoč, ali dejanska milost. Kdo nas uči, kaj je dobro, ako ne verá? Priča temu so besede Gospodove današnjega nedeljskega evangelijskega. Jezus napoveduje apostolom: "Iz shodnic bodo devali; pride ura, da bo vsak, kateri vas umori, menil, da Bogu služi." Kako je mogoča taka zmora? Odgovor nam daje Gospod sam: "In to vam bodo storili, ker ne poznamo ne Očeta, ne mene." To je, oni ne

verujejo, zato imajo ludodelstvo umora za Bogu dopadljivo dejanje.

Brez vere je poštene brez podlage.

Podlaga poštene je spoznanje dobre,

da je v hudega, spoznanje postave, vsele-

ga pa tudi spoznanje postavodajalca,

ki daje postavi moč, oblast in obveznost.

Katera zapoved, katera postava,

pa naj velja, ako ne verujejo v večnega postavodajalca, ki nas je iz

nič poklical k življenju, ki ima pa vsled-

tega tudi pravico zahtevati od nas, da

spolnjujemo njegovo voljo, njegove za-

povedi.

Poštene je torej oni, ki spolnjuje na-

ravne postave. Kdo pa je te postave

potrdil? Vsaka postava mora namreč

potrjena biti. Kdo pa potrjuje na-

poštene? Nevernički pravijo, notranj-

za zadovoljnost, katero čuti oni, ki

spolnjuje postavo, je to potrdilo. Ta

zadovoljnost je se le posledica spol-

njevanja postave, postava pa, ki je

obvezna, mora biti poprej potrjena.

Te zadovoljnosti ne občuti vsak enako,

nekateri je sploh ne občuti, na-

ravna postava pa veže vse in vsi mor-

rajo biti poštene. Drug izpet pravijo:

potrdilo postava je soglasje celokup-

nosti. Ali ima celokupnost to pravico,

ali je ona tega sploh sposobna?

Ali mar celokupnost še nikdar ni obsodila

najbolj čednostnih dejanj, kot ludobi-

jo? Čednostnega Sokrata je celokup-

nost obsodila v smrt. Ali se ni isto

zgodilo z najbolj čednostnim, z najne-

dolžnejšim, z Jezusom Kristusom sam-

mim? Zopet drugi pravijo: potrdilo je

plačilo in kazen. Koliko jih je, ki se

znajo odmakniti vsaki časni kazni in

sicer kazni, katero so zaslužili za naj-

večja hudelestva. Pravo potrdilo na-

ravn postavi daje edino le vera, ki

nam obeta večno plačilo in večno ka-

zen.

Pravo poštene obstoji torej edino

le v spolnjevanju vsega tega, kar nas

uci sv. vera, ki veleva pustiti vsakemu

sovoje in ki edina sposobna prav vo-

doti naša dejanja.

V spolnjevanju krščanske vere so

zapadene vsi dolžnosti za vsak stan-

in za vse okolnosti. Ali nas ne nči

evangelij dati Bogu, kar je božjega in

cesarju, kar je cesarjevga? Ali ne ve-

leva sv. vera, da morajo otroci spošto-

vati starine in stariši skrbeti za otroke?

Ali ne zapoveduje ubogim, da morajo

biti potrepljivi in bogatim, da morajo

biti usmiljeni? Ali ni Kristus pripo-

ročal odkritosrčnosti in ali ni on ojstro

obsojal trdorčnosti bogatin? On je

jokal nad nesrečnim Jeruzalemom

in je dal s tem najkrasnejši zgled pravega domoljubja. Ali ni vrnil delu

zgubljene časti in ali ni on priporečal

treznosti in pravičnosti? Sicer pa kdo

so navadno može poštenejki, ali oni,

ki hodijo pridno v cerkev, ki spolnjuje-

jo božje in cerkev zapovedi, ali pa oni,

ki so zapravljivi, prepričljivi, v

govorjenju nesramni in vživanju ne-

zmrnji? Zadnje vrste ljudje so pravi

stori in grešiti zoper svojega Boga?"

Tako je zavrnil poštene mladenič za-

plenjki.

"Ta ali oni ne hodijo v cerkev in je

vendar poštene?" Kaj pogost ogovor!

Kaj porečemo na to? Njegovo poštene

je zgolj le navidezno.

Stavi takega človeka na poskušnjo in videl boš

koliko je vredno njegovo poštene.

Kaj je ohranil Egiptovskega Jozefa po-

štanjaka, da klubj lepi priložnosti in

zgromel v pekel, kakor blask?

Pravo poštene obstoji torej v spol-

njevanju vsega tega, kar nam veleva

sv. vera. Prijeljmo tudi mi poštene

in spolnjujemo zoper svojega Boga?"

Tako je zavrnil poštene mladenič za-

plenjki.

Pravo poštene obstoji torej v spol-

njevanju vsega tega, kar nam veleva

sv. vera. Prijeljmo tudi mi poštene

in spolnjujemo zoper svojega Boga?"

Tako je zavrnil poštene mladenič za-

plenjki.

Pravo poštene obstoji torej v spol-

njevanju vsega tega, kar nam veleva

sv. vera. Prijeljmo tudi mi poštene

in spolnjujemo zoper svojega Boga?"

Tako je zavrnil poštene mladenič za-

plenjki.

Pravo poštene obstoji torej v spol-

njevanju vsega tega, kar nam veleva

sv. vera. Prijeljmo tudi mi poštene

in spolnjujemo zoper svojega Boga?"

Tako je zavrnil poštene mladenič za-

plenjki.

Pravo poštene obstoji torej v spol-

Družba

sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.

Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.

Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNİ ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.

3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.

Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvania z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritože se naj pošljeno na 1. porotnika.

PRISTOPILI ČLANI(ICE).

K društvo št. 1, Joliet, Ill.: George Gusich, Anna Berry, Katherine Škoda, Mary Slobodnik, Jos. Zugel, Florian Uranich, John Traven, Martin Likovič, John Stimac, Peter Gracia.

K društvo št. 3, La Salle, Ill.: Frank Kobilsek, Aleš Regenbogen.

K društvo št. 6, Waukegan, Ill.: Jos. Habjan, John Kink, Mary Dobrovler, Gertrude Ogrin, Mary Marinich.

K društvo št. 7, Madison, Ill.: Anton Mance, George Briški.

K društvo št. 8, Rockdale, Ill.: Nick Rubičič, Lacy Removič.

K društvo št. 11, Pittsburgh, Pa.: Stephen Jelen, Elizabeth Vuckovič, John Miketich, Frances Frankovič.

Joliet, Ill., 30. maja. — Svojo redno mesečno sejo je imelo naše društvo sv. Družine št. 1, D. S. D. zadnjo nedeljo ob precejeni udeležbi članstva.

Društvo je sklenilo, da priredi svoj drugo letni piknik v nedeljo 16. julija v Theiler's Parku. Društvo je dana oblast cele prireditve. Na prihodnjo sejo pride odbor s svojim poročilom, da se sklene še nedognane stvari.

Sprejetih je bilo tekom meseca več udrov.

Podpora se je naročila izplačati na priporočilo bolniškega odbora slednjim uredom:

Br. Jacobu Baran za 33 dni... \$33.00

Br. Jos. Klemenčič za 26 dni... 26.00

Br. John Suklje za 24 dni... 24.00

Br. Louis Pruss za 12 dni... 12.00

Sest. Rosie Bluth za 11 dni... 11.00

Skupaj \$106.00

Odkar so kompanije povlače delavcem plače, je nekako manj bolnikov, če to res vpliva, da delavci rajši dejajo, kakor bi "bolehal".

Posebno se pa zahvaljuje D. S. D. za izplačano poškodnino ali operacijo v znesku \$50.00.

A društvo pa za izplačano podporo v znesku \$57.00. Skupaj sem prejel od društva in Družbe \$107.00.

Tekom časa odkar sem pristopil v društvo sem plačal skupaj okoli \$10 (deset dollarjev) za prispevke društva v Družbi. To je najboljši dokaz kako koristno je pristopiti v to veliko in močno društvo in Družbo.

Priporočam to slav. društvo sv. Družine v Jolietu in sl. D. S. D. vsem svojim znancem in prijateljem, ter sploh vsem rojakom in rojakinjam, da pristopijo, ker nobeden ne ve ne ure in ne dneva kdaj bo potreboval podporo.

Jaz sem še le 17 let star, zato se ni vredno izgovarjati, da je človek mlad in ne rabi društva. Čim več društev član je človek, tem bolje. Dok je zdrav lahko plačuje pri dveh ali večih društvi. Ko obalo, potem se le izprevidi kako je koristno biti pri društih.

Koncem razgovora je eden izmed članov predlagal, da naj naše društvo iz svoje blagajne izplača v to svrhu vsoto \$50.00. Eden drugi član je predlagal \$25.00 in bilo je skoro soglasno sklenjeno, da se daruje v to svrhu iz blagajne \$50.00.

Najbolj pomembljivo pri sklepku za zgornji omenjeni milodar je pa to, ker je predlog za \$50.00 predlagal mladež, prieten Amerikanski Slovenec, ki je bil rojen in odgojen v Jolietu in naše milje stare domovine nikdar videl.

Njemu niso značne naše starokrajški snežniki in planine, livate, reke, urbi in doline; on ni okusil tečkočini Slovenskih goric in ne grenkega pečina, ki je znan le bolj zavednim rojakom, kateri so prišli že odstrali v to obdobjeno našo novo domovino; on nima pojma o trpljenju našega naroda v starosti domovini, ko že stoljeti združljeno našo novo domovino; on nima mati Slovenija pod pritiskom drugih narodnosti, ko njenim očem jemljejo od ust boljši košček kruha, kakor je predobro znano vsem, da v tej tudi deželi lahko vzivajo enakopravnost in svobodo. Vendar ima slovensko srce, ki čuti potrebo našega naroda v starosti domovini, kateri mora nehoti čutiti grozotne posledice evropske politike zlasti v teri vojni.

Castno je to za naše slavno društvo sklepno za pristne Amerikanske Slo-

POMAGAJMO REVEŽEM
V SLOVENSKI DOMOVINI!

Predsednik Wilson je govoril v torek v Arlingtonu in rekel med drugim: "Mi nimamo graje za ljudi, ki ljubijo svoj rojstni kraj ali deželo svojega pokolenja. Mi ne želimo, da pozabijo svoje matere in svoje očete ali svojo narodnost." Pač lepe besede pravega in poštenega Američana!

Mi, amerikanski Slovenec, ljubimo Ameriko kot svojo nevesto, a pozabili smo in ne bodemo svoje mile matere Slovenije. In pozabiti je ne smemo zlasti sedaj, ko je revica v največji bedi in tiski. Pomagajmo ji!

Amerikanskega Slovencev oklicu za pomoč slovenskim beguncem ter vdomiam v sirotam padlih vojakov slovenskih se je odzvalo že lepo število četrtih src, in trdno upamo, da se jih odzove še več. V to svrhu vsi na delo!

Danes objavljamo osmi izkaz darov. Odlikovalo se je to pot zlasti slavno društvo sv. Družine št. 1 D. S. D. ki je darovalo kar petdeset dolarjev. Čast mu!

* * *

Med drugorodci nabran znesek.

Chicago, Ill., 29. maja 1916. — Cenjeno uredništvo A. S. I. Spodaj podpisana Vam tukaj pošiljamo eno majno podporo, katero sem tukaj na Hyde Parku za svoje farane nabrala, in včinoma so darovali sami Amerikanci, kateri prihajajo od več vrst narodnosti.

Darovalci so sledči: Mr. John A. Lajevich, \$10.00; Mr. T. J. Cae, \$5.00;

Mrs. Brasert, \$2.50; Mr. H. L. Bunck,

\$2.00; Mrs. B. J. Rowe, \$1.25; darovali po \$1.00; Mrs. U. E. Gillen, Mrs.

Alexander, Mrs. W. C. Allen, Mrs. M.

J. Daube, Mrs. H. Hadsoll, Mr. G.

Pasdertz, Mrs. J. H. Thompson; darovali po 50 centov; Mrs. L. Herzog,

Mrs. Landman, Mrs. McKee, Mrs. G.

Southard, Mrs. L. B. Lesh, Mrs. Davis,

Mrs. Stein, Miss A. Kinnast, Mrs. H.

G. Warren, Miss Katie Triller, Mr.

Godman, Mr. I. Wolinski, Mr. T. A.

Harrison, Mrs. P. Robinson, Mr. E. A.

Dean, Mrs. W. O. Nance, Mrs. Buchanan,

Mr. G. Perušek; darovali po 25 centov; Mrs. W. Walcott, Mrs. Colman; ukupna svota znaša \$37.25 (z besedo: sedemintrideset dolarjev in petindvajset centov).

In prosim uredništvo A. S., da bi se ta majhni dar na Podzemeljski župni urad poslalo, katerega župnik ima razdeliti na vdoje in revne otroke faranova padlih na bojnih poljanah za nam preljubo domovino.

S pozdravom

Mary Lajevich,
1722 E. 55th St., Chicago, Ill.

* * *

Osmi izkaz darov.

Društvo Sv. Družine, Joliet, Ill., \$50.00

Louis Berce, Iron Mountain,

Mich. 3.00

John Mišič, Bonifas, Mich.... 1.00

Jos. Levstek, Bonifas, Mich.... 50

Fr. Levstek, Bonifas, Mich.... 50

Geo. Metekovič, Girard, Ohio.... 1.00

Frances Tomsha, Valley, Wash.... 50

Martin Likovich, Joliet.... 1.00

Miss Mary Ogulin, St. Paul,

Minn. 2.00

Miss Frances Grčar, St. Paul,

Minn. 2.00

Miss Ursula Grčar, St. Paul,

Minn. 2.00

Peter Rogina, Joliet, Ill.... 50

Jera Bernik, St. Stephen, Minn.... 2.00

Neimenovana, St. Stephen, Minn.... 1.00

Mrs. Mary Lajevich, Chicago,

nabrala 37.25

Skupaj..... \$104.75

—

Poprejšnji darovi:

I.

Amerikanski Slovenec..... \$ 50.00

Slovenian Liquor Company.... 10.00

Anton Nemanich, Joliet.... 10.00

Math. Simonich (predsednik

The Eagle prodajalne), Joliet.... 10.00

Rev. John Plevnik, Joliet.... 10.00

Filip Gorup, Joliet.... 5.00

Jos. Klepec, Joliet.... 5.00

John N. Pasdertz, Joliet.... 5.00

John Petric, Joliet.... 2.00

Anton Rovšek, Clinton, Ind.... 1.00

Joseph Legan, Joliet.... 1.00

George Stonich, Joliet.... 1.00

Imbro Kožar, Joliet.... 1.00

Frank Klenovšek, Joliet.... 25

Jos. Kolenc, Joliet.... 25

Ant. Libersher, Joliet.... 25

II.

Skof J. Trobec, Rice, Minn.... 15.00

Rev. John Trobec, Rice, Minn.... 10.00

Marija Trobec, Rice, Minn.... 5.00

Johana Trobec, Rice, Minn.... 5.00

Marijana Trobec, Rice, Minn.... 5.00

Mihail Bambič, Joliet.... 1.00

John N. Simonich, Joliet.... 1.00

Jos. Keber, Joliet.... 25

III.

Marko Papich, Joliet.... \$5.00

Anton Toleni, Tioga, Wis.... 50

John Pelhan, Houston, Pa.... 50

Geo. Pavlakovich, Denver, Colo.... 1.00

John Klun ml., Denver, Colo.... 1.00

Primož Skunautz z družino,

St. Cloud, Minn.... 5.00

Mary Slivnik, St. Cloud.... 1.00

Ivan Salnič, Whitney, Pa.... 1.00

Anton Zagor, Whitney.... 1.00

Anton Velikonja, Whitney.... 1.00

Franc Jezeršek, Whitney.... 1.00

Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens.

Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalje.)

Za nič bi se ne bil ustavil, ko bi se ne moral oddehniti, kajti dirjal je pošastno dirko in je vneto želel, da jo konča kar najhitrejše. Živo si je domišljeval, da teče krsta, ki jo je bil videl, za njim; in ker se mu je zdelo da skace vzrvanama z ožnjim koncem za njim, vedno pripravljena, da ga dohit, mu priskalo ob bok — in ga morda celo prime za roko — je bil zasledovavec, ki mu je moral niti. A bila je tudi neznosen povsod pričujoč sovražnik, kajti polnila je vso noč za njim z grozo; bezal je na cesto, da se ogne temnih ulic, v strahu, da ne priskace v njih. Skrival se je tudi po vežah in pritiskal svoje strašne rame ob vrata ter jih dvigal douses, kakor bi se smejal. Stopal je v senco na ulici in legal zvijačno na tla, da se krsta ob njem spotakne. Ves ta čas je ne prestano skakala za njim in ga dohitela, tako da je bil po pravici napol mirtev, ko je prišel do svojih vrat. A še tedaj ga ni hotela zapustiti, temu mu je sledila navzgor, rotopate ob vsaki stopnici, zlezla z njim v posteljo in se zvalila, mrtva in težka, na njegova prsa, ko je zaspal.

Ko se je zdaničio, a preden je izšlo solnce, je mladega Jerryja zbudila iz težkega spanja v njegovi čumni očetova navzočnost v družinski sobi. Nekaj mu je bilo šlo narobe; vsaj mladi Jerry je to sklepal iz okoliščine, da je držal gospoda Crunchera za ušesa in butal njeno glavo ob končnico postelje.

"Rekel sem ti, kaj bo," je dejal gospod Cruncher. "In sedaj imam."

"Jerry, Jerry, Jerry!" je prosila njegova žena.

"Ti delaš zoper uspeh opravkov," je dejal Jerry, "in jaz in moji tovarisi trimo. Spoštovati in ubogati me moraš, zakaj za vrata ne storis tega?"

"Saj izkušam biti dobra žena, Jerry," je ugovarjala uboga žena s solzami.

"Ali se to pravi biti dobra žena, če delaš zoper zaslžek svojega moža? Ali se to pravi spoštovati svojega moža, če spravljajo njegove opravke v slabo ime? Ali se to pravi ubogati svojega moža, če se mu ustavlja v njegovih najvažnejših opravkih?"

"Takrat se še nisi pečal s temi strašnimi opravki, Jerry."

"Naj ti ho dovoli," je odgovoril gospod Cruncher, "da si žena poštenega rokodelca, in ne muči svoje ženske pameti s premljevanjem, kdaj je začel svoje rokodelstvo ali kdaj ga ni začel. Spostajača in ubogljiva žena bo pustila njegovo rokodelstvo pri miru. Ali meniš, da si pobožna žena? Če si ti pobožna, mi daj brezbožno! Ti nimaš niti več naravnega smisla za dolžnost nego Temzina struga pilotov in zato ti ga moram na enak način ubiti v glavo."

Prepir se je tiko nadaljeval in končal s tem, da je pošteni rokodelce vrzel z nog ilovljene škrornje in podlegel legel na tla. Njegov sin ga je bolje pogledal, ko je ležal na hrbitu z rjastimi rokami pod glavo namesto blazine, in je tudi legel ter nanovo zaspal.

Za zajtrk ni bilo rib, a tudi drugega ne veliko. Gospod Cruncher je bil slabe vojne in je imel pripravljeno železno pokrivačo, da jo vrže kot opomin na gospoda Cruncher, če bi kolikaj pokazala, da hoče pred jedjo moliti. Ob navadni urki se je okratal in umil ter odšel s sinom na svoje vidljive opravke.

Mlad Jerry, ki je šel s stolom v roki poleg svojega očeta po solnčnem in vrvčem Fleet Streetu, je bil zelo različen od onega mladega Jerryja iz pretekle noči, ki je bežal domov, skozi temo in samoto pred strašnim zasledovavcem. Njegova zvijačnost se je z dnevnim zoper osvežila, muka je bila z nočjo izginila — in v teh posebnostih je imela najbrže ono lepo jutro več tovarisev v Fleet Streetu in v londonskem mestu.

"Oče," je dejal mladi Jerry spomina ter skrbno umeknil, da ga oče ni mogel z roko doseči, in postavil stol med sebe in njega, "kaj je to: ozivljajoči mož?" (Tako so imenovali ljudi, ki so izkopavali mrlje in jih skrivali prodajali zdravnikom.)

Gospod Cruncher je obstal na tlaku, preden je odgovoril: "Kako naj jaz to vsem?"

"Mišlil sem, da ti veš vse, oče," je odgovoril preprosti deček.

"Hm!" je odgovoril gospod Cruncher in šel dalje, odkriviš se, da se mu morejo kline na glavi svobodno gibati. "To je trgovec."

"In kaj je njegovo blago?" je vprašal vedoželeni mladi Jerry.

"Njegovo blago," je dejal gospod Cruncher, ko je premislil, "je neke vrste znanstveno blago."

"Mrtva trupla, ali ne, oče?" je vprašal živahn deček.

"Mislim, da je nekaj takega," je odgovoril gospod Cruncher.

"Ah, oče, jaz bi tako rad bil ozivljajoči mož, kadar bom že čisto velik!"

Gospod Cruncher se je pomiril, a je dvomljivo in skrbno odmajal z glavo. "To je odvisno od tega, kako boš porabil svoje talente. Potrdi se, da dobro porabis svoje talente in ne govor nikoli več, kot je potreba; potem res ne more sedaj ničesar vedeti, kaj se vse

bili posamezno odšli iz krčme. Nje in daljnega sivilskega moža je vezala malo vez: gledali so ga nekoč skozi razpolokane v steni.

Defarge je skrbno zapri vrata in delal s pridruženim glasom:

"Jacques ena, Jacques dve, Jacques tri! To je priča, ki sem jo jaz. Jacques štiri, našel na dogovorjenem mestu. On vam bo vse povedal. Govorite, Jacques pet!"

Cesta je držal modro kapo v roki ter si z njo obriral ožgano čelo in dejal: "Kje naj začnem, gospod?"

"Žačnite," se je glasil pametni odgovor gospoda Defaraga, "od začetka."

"Videl sem ga torej, gospode," je začel cestar, "lani osorej viseti na verigi pod markizovo kocijo. Takole je bilo. Solnce je zahajalo, jaz sem nehal delati na cesti, markizova kocija je šla počasi po hribu navzgor in on je visel na verigi — takole!"

Cestar je zopet pokazal ves prizor, ki se je že bil v njem izuril do populnosti, ker je bil neusahljiv vir pogovorov in neobhodno potrebna zabava v vasi skozi celo leto.

Jacques ena ga je prekinil in vprašal, če je že kdaj prej videl moža.

"Nikoli," je odgovoril cestar in se vzniral.

Jacques tri ga je vprašal, kako ga je pozneje spoznal.

"No njegovi veliki postavi," je dejal cestar tiko in s prstom na nosu. "Ko je gospod markiz vprašal oni večer: "Kakšen je bil?" sem odgovoril: Velik kakor pošast."

"Morali bi reči: Majhen kakor pritlikavec," je pripomnil Jacques dve.

"Kaj sem vedel! Dejanje takrat še nini bilo storjeno in on se mi še ni bil zaupal. Glejte! V takih okoliščinah ne pričam. Gospod markiz je ob našem malem vodnjaku pokazal s prstom name in dejal: "Pripelj mi sem tegov popova!" Pri moji veri, gospodge, jaz ne pričam ničesar."

"Prav govor, Jacques," je zamrmljal Defarge tistemu, ki mu je bil segel v besedo. "Nadaljujte!"

"Dobro," je dejal cestar skrivnostno. "Dolgi mož je izginil in potem so ga iskali — koliko mesecov? Devet, deset enajst?"

"Število nas nič ne briga," je odgovoril Defarge. "Bil je dobro, toda slednji so ga k nesreči našli. Nadaljujte!"

"Zopet delam na hribu in solnce zojet zahtaja. Jaz poberem orodje in hočem v svojo kočo dol in v vas, kjer je že bilo temno, ko se ozrem in zagnedam, da prihaja po hribu šest vojakov. Sredi med njimi je velik mož z zvezanimi rokami — ob strani — takole!"

"S pomočjo svoje neobhodne kape je predstavljal moža, ki so mu bile roke z vrvmi, zadrgnjenimi odzadaj, trdno zvezane ob bokih."

"Jaz obstanem, gospodge, ob svojem kupu kamena, da vidim vojake in njihovega jetnika (kajti to je samotna cesta, tako da je vse vredno pogledati) in ko se mi približajo, ne opazim od začetka ničesar drugega kot šest vojakov, ki zenejo velikega zvezanega moža in ki so na videz skoro crni — razen od one strani, kjer zahaja solnce in kjer so rdeče obrobjeni, gospodge. Tudi vidim, da padajo njihove sence po pobočju na drugi strani ceste in po hribu in da so kakor sene velikanov. Tudi vidim, da so vsi zapršeni in da prah gre z njimi, ko prihajajo: tramp, tramp! Toda ko se mi čisto približajo, spoznam moža in on spozna mene. Ah, kako rad bi se bil on se enkrat vrgel po pobocju hriba navzdol kakor tisti večer, ko sva se prvič srečala skočila na istem mestu!"

"Popisoval je, kakor bi bil tam, in bilo je jasno, da je vse živo videl pred očmi; morda ni mnogo videl v svojem življenju."

"Jaz ne pokažem vojakom, da moža poznam; tudi on ne pokaže vojakom, da poznam mene: pomeniva se le z očmi."

"Naprej!" pravi vodja čete in pokaže proti vasi, spravite ga hitro v grob! in oni ga poženejo hitreje. Jaz grem za njimi. Njegove roke so otekle, ker so tako trdo zvezane, cokle so mu velike in nerodne in on šepa. Ker šepa in hodi počasi, ga sujejo s puškami — takole!"

"Posnemal je moža, ki ga porivajo naprej s kopitom mušket."

"Ko gredo navzdol, dirajo kot blazni in on pada. Oni se nasmejajo in ga dvignejo. Obraz mu krvavi in je pokrit s prahom, a on se ga ne more dotekniti, zato se zopet nasmejo. Priženejo ga v vas; vsa vas prileti, da ga vidi; odpeljejo ga mimo milina do ječe; vsa vas vidi, kako se vrata ječe v temnični odpro in ga požro — takole!"

"Odpril je usta široko, kolikor je mogoč, in jih zapri, da so mu zobje zlepkeleti. Ko je Defarge opazil, da ne namerja pokvariti vtiška s tem, da bi jih še enkrat odpril, je dejal: "Nadaljujte, Jacques!"

"Vsa vas," je nadaljeval cestar vzepi se na prste in s tihim glasom, "gre nazaj; vsa vas šepeta pri vodnjaku; vsa vas spi; vsa vas sanja o nesreči, ne za zaklenjenimi vrati ječe na pečini; ki mu iz nje ni izhoda razen v smrt. Ko grem zjutraj, z orodjem na ramu in prigrizavajo spustom kos črnega kruha, na delo, napravim majhen ovink okrog ječe. Tam ga opazim, da gleda visoko gori s krvavim in pršljnim obrazom, kakor prejšnji večer skozi omrežje železne kletke. Roke so mu zvezane in mi ne more pomigniti; jaz ga ne snem pohištati; gleda me kakor mrlje."

Defarge in ostali trije so mračno pogledali drug drugega. Izraz na njihovih lica je bil način na 7. strani.

Sedaj ni bilo tam sivilskega moža, pač pa so bili tam trije možje, ki so

DR. A. MATIACA

Slovenski Osteopatični

ZDRAVNIK

413 Cass Street (nad Crystal teatrom)
JOLIET, ILL.

JOHN N. W. Phone 348

SIEFANICH

Slovenska Gostilna::

vino domače in importirano,
fino žganje in diceče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AP-

NO, ZMLET KAMEN, OPEKO,

VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter

vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča
v mestu in na deželi.Zavaruje hiše in pohištva proti
ognju, nevihti ali drugi poškodbi.Zavaruje tudi življenje proti
nezgodam in boleznim.Izdeluje vsakovrstna v notarsko
stroko spadajoča pisana.

Goveri nemško in angleško.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod,
na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

John Grahel

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino karnijsko vino, dobro žganje in trdne najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Boles...

I. Po...

Vsa...

I. Po...

C. Boš...

lej postrigli z najnižjimi tržnimi c...

nimi. Mi imamo v zalogi vsakov...

nega lesa.

Za stavbo hiš in poslopje mehki...

trdi les, lath, cederne steble, desk...

singline vsake vrste.

Slovensko Katoliško
Marije
(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1909
PITTSTURGH,

Samostojno Pod. Društvo
Vnebovzetje
(St. Mary's Assumption)
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK ROGINA, 36-48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik: JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Zapisnikar: GAŠPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Blagajnik: JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNİ ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

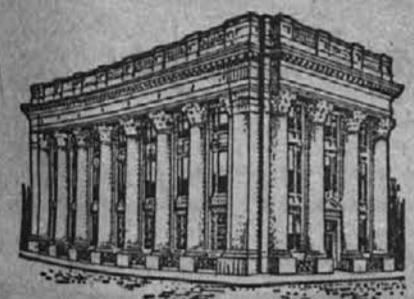
POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunich, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEĆ, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEC", Joliet, Ill.
Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. portonika.
Pojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav,
Poštne Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga plješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih
sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje
izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St.

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregorova je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The
Joliet
National
Bank
JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad
\$400,000.00

ROB. T. KELLY, pred.
CHAS. G. PEARCE, kassir

POVEST O DVEH MESTIH.
(Nadaljevanje s 6. strani.)

vih obrazih je bil mračen, skrivnoupojen in maščevalen, ko so poslušali cestarjevo povest; obnašali so se skrivnostno in obenem gospodovalno. Izgledali so kakor strogi sodniki; Jacques ena in dva sedela na stari posteli ter si obadvaj podpirala brado z roko in napeta gledala cestara; Jacques tri je klečal ravno tako napetozoren na enem kolenu za njima in neprestano drsel z razburjeno roko preko mreže finih mišic okrog ust in nosa; Defarge je stal med njimi in pripovedoval, ki ga je bil postavl v svetlobu ob oknu, ter po vrsti pogledoval z njega nanje in z njih nanj.

"Nadaljujte, Jacques!" je dejal Defarge.

"Nekaj dni ostane gori v svoji železni kletki. Vas se ozira k njemu le skrivoma, ker se boji; a vendar se ozira oddalek k ječi na pečini; in zvečer je dnevno delo kónčano, se zbere pri vodnjaku na pomenek in vsi obrazzi so obrnjeni proti ječi. Prej so se obračali proti poštni postaji; sedaj so obrnjeni proti ječi. Pri vodnjaku si sepetajo, da ne bo obesen, čeprav je obsojen na smrt; pravijo, da so v Parizu vložili prošnje, ki dokazujejo, da je zblaznil vesel smrti svojega otroka; pravijo, da so prošnjo izrocili kralju samemu. Kaj jaz vem? Mogoče. Morda je res, inorda ni."

"Čuje tedaj, Jacques," mu je prvi tega imena mračno segel v besedo. "Vedit, da je prošnja bila izročena kraljici. Vsi mi razen Vas smo videli, da jo je kralj sprejal, ko se je peljal s kraljico po ulici. Defarge, ki ga vidite tukaj, se je drznil klijub smrtni nevarnosti skočiti pred konje s prošnjo v roki."

"In čuje se nekaj, Jacques?" je dejal tretji, ki je klečal; njegovi prsti so še vedno trepetali preko finih mišic s strašno pohlepnim izrazom, kakor bi ga želelo po nečem — kar ni bilo pijača. "Telesna straža, konjeniki in pešaki, je prisivca obkrožila in pretepla. Ali slišite?"

"Slišim, gospodje." "Nadaljujte tedaj!" je dejal Defarge. "Toda okrog vodnjaka si tudi šepečajo," je povzel cesta, "da so ga pripečljali k nam, ker bo na mestu usmrčen, in da bo prav gotovo usmrčen. Sepečajo si celo, da bo usmrčen kot očetomorec, ker je zabodel monseigneurja in ker je monseigneur bil oce svojih podložnikov — ali sužnjev — kakor hočete. Neki starec pravi pri vodnjaku, da mu bodo desnicu, ki je bila oborožena z nožem, sežgali pred njegovimi očmi; da mu bodo v rane, ki mu jih bodo vrezali v roke, prsi in noge, vliji vrelega olja, raztopljenega svinca, vroče smole, voska in žvepla; da mu bodo slednjič raztrgali ude s štirimi močnimi konji. Starec pravi, da se vse to že zgodi z zločincem, ki je napadel zadnjega kralja Ludovika XV. Pa kaj jaz vem, če govori resnico! Jaz nisem študiran."

"Čuje tedaj še nekaj, Jacques?" je dejal mož z nemirno roko in pohlepnim izrazom. "Temu zločincu je bilo ime Damiens in vse se je zgordilo ob bolem dnevu in na javni ulici v Parizu; in med ogromno množico, ki je to gledala, je bilo najbolj opaziti veliko število odičnih in lepo opravljenih dam, ki so ostale napetopozorne do konca — do konca, Jacques, do noči, ko so mu že odtrgali obe nogi in eno roko, a je še vedno dihal! To se je zgordilo — koliko sta starci?"

"Petintrideset," je odgovoril cestar, ki je bil, kakor bi imel šestdeset.

"To se je zgordilo, ko ste Vi imeli že več kot deset let; lečko bi bili videli."

"Dovolj!" je dejal Defarge z jezno nepotrežljivostjo. "Naj živi dolgo, zlodej! Nadaljujte!"

"Prav. Nekateri šepečajo to, drugi ono; ne govorijo se nič drugega; zdi se, da celo vodnjak sumi o tem. Slednje pridejo neko nedeljsko noč, ko vas spisi, vojaki od ječe po hribu navzdol in njihove puške ropotajo po kamenu naše majhne ceste. Delavci kopljajo zlodej zbijajo, vojaki se smejejo in pojedejo; zjutraj se dvigajo ob vodnjaku šepridet črevljev visoke vislice in zatrpljajo vodo."

Cestar je gledal bolj skozi strop kot v strop in pokazal navzgor, kakor bi videl vislice nekje pod nebom.

"Vse delo je ponehalo, vse se zbirata, nihče ne goni krav na pašo, kratev so z drugimi tamkaj. Opoldne zatrpljajo bobni. Vojaki so pončo odkorakali v ječu in je sred množig vojakov. Zvezan je kakor prej, v ustih mu tiči klin, pritrjen na napet vrvico, da se je skoro zdelo, kakor bi se smejal!"

"Pokažal je s tem, da je palcem raztegnil usta do ušes. "Na vrnih vislicah je pritrjen nož, s klinom nazgor, z vrhom v zraku. Obesili so ga šepridet črevljev visoko in ga pustili, da je visel in zatrpljal vodo."

Oni so se spogledali, ko si je s svojo modro kapo obrisal obraz, ki se mu je začel nanočno potiti, ko se je spominil onega prizora.

"To je grozno, gospodje. Kako naj žene in otroci zajamejo vodo! Kdo naj se še meni zvečer pod to senco! Pod njo, sem dejal? Ko sem šel v pondeljek zvečer iz vasi, je solnce ravno zahajalo, in ko sem se ozrl s hribu nazaj, je senec padala preko cerkve, preko milna, preko ječe — kakor preko vse zemlje, gospodje, prav do tam, kjer počiva na njej nebo."

Lačni mož je pogledal ostale in si grizel prst, ki je trepetal pohlepa.

"To je vse, gospodje. Odšel sem ob solnčnem zahodu (tako mi je bilo

naročeno) in sem hodil to noč in pol naslednjega dne, dokler se nisem sešel (tako mi je bilo naročeno) s temelj tovarišem. Z njim sem šel dalje, včasi z vozom, včasi peš, včerašnji popoldan in preteklo noč. In sedaj me vi vite tukaj?"

Po mračnem premolku je dejal Jacques: "Dobro. Zvesto ste delali in poročali. Ali hočete sedaj malo predvrat počakati?"

"Jako rad," je odgovoril cestar. Defarge ga je spremil do vrha stopnic, ga pastil tam in se vrnil.

Ko je zopet stopil v podstrešno posodo, so oni trije bili vstali in so stikali glave.

"Kaj pravite Jacques?" je vprašal prvi. "Naj se registrira?"

"Naj se registrira, da je zapadlo razdejanju," je odgovoril Defarge.

"Izvrstno!" je zakrokal pohlepni mož.

"Grad in vse pleme?" je vprašal prvi.

"Grad in vse pleme," je odvrnil Defarge. "Izstrebiti jih!"

Lačni mož je zopet strastno zakrokal: "Izvrstno!" in vel grizi drugi prst.

"Ali ste gotovi," je dejal Jacques dve Defarge, "da nam naš način registriranja ne bo delal istnosti? Varen je brez dvoma, ker ga ne zna nihče brati razen nas; toda ali ga bomo tudi mi — ali bolj rečeno — ali ga bo tudi ona znala vedno brati?"

"Jacques," je odgovoril Defarge ter se vrzaval, "in če bi moja žena sklenila ohraniti register le v spominu, bi ne pozabila niti ene besedice — niti enega zloga. Toda ona ga plete z lastnimi pentijami in znaki; zato ji bo vedno jasnejši od solnca. Zanesi se na gospo Defarge. Naslabotnejsemu bojazljivcu, kar jih je, bi bilo lažje izbrisati se iz življenja kot izbrisati eno samo črko svojega imena ali svojih zločinov iz pletenega registra gospo Defarge."

Oni so zaupljivo in pritrjevalno zadrimali, lačni mož pa je vprašal: "Ali bo cestaria kmalu nazaj postal? Jaz upam, da. Zelo je preprost, ali ni malo nevarnej?"

"On ne ve nicesar," ga je zavrnil Defarge, "ali vsaj ne več, kot bi moglo njega samega dvigniti na ravno tako visoke vislice. Zanj se bom jaz pobrigal; naj ostane tukaj; skrbel bom zanj in ga spravil na pot. Rad bi viden imenitni svet — kralja, kraljico in dvorjan." "Kaj?" je vzkliknil lačni mož in ga debelo pogledal. "Ali je to dobro znamenje, da želi videti kralja in imenitnike?"

"Jacques," je dejal Defarge, "mački je treba mleko pokazati, če hočeš, da jo začne žejeti po njem. Psi je treba njegov naravn plen pokazati, če hočeš, da ga enkrat popade."

Nič več niso govorili. Cestaria, ki je bil zadržal na stopnicah, so povabili, naj leže na postelji v podstrešni sobi in se malo spocije. On se ni dal veliko prositi in je kmalu zaspal.

Tak suženj z dežele bi bil v Parizu lečko našel slabše stanovanje kot je bila Defargeva krčma. Razen skrivnostnega strahu pred gospo, ki ga je neprestanu mučil, je bilo njegovo življenje zelo novo in prijetno. Toda gospa je sedela ves dan pri blagajni in se je tako očividno malo menila zanj ter je tako nenavadno odločno preziral dejstvo, da je njegova navzočnost tu v zvezi z neko skrivnostjo, da je vedno vztrepetal v svojih coklah, kadar jo je pogledal. Kajti dejal si je natihem, da je nemogoče ugeniti, kaj gospa namerja storiti; bil je prepričan, da bi ona, če bi sklenila v svoji sijajno okrašeni glavi trdit, da ga je videla, kako je nekoga umoril in nato odrl svojo žrtev, gotovo izpeljala stvar do konca.

Zato ni bil cestar v nedeljo prav nič očaran (čeprav je reklo, da je), ko je viden, da bo gospa spremila gospoda in njega v Versailles. Vrhlo tega ga je motilo, da je gospa vso pot v javni kočiji pletla; razen tega ga je tudi motilo, da je gospa stalamed množico, ki je čakala voz kralja in kraljice, s pletivom v roki.

"Vi pridno delete, gospa," je dejal mož, ki je stal zraven nje.

"Da," je odgovorila gospa Defarge; "imam veliko dela."

"Kaj pa delete, gospa?"

"Matsikaj."

"Na primer —?"

"Na primer," je odgovorila gospa Defarge mirno, "mrliske prte."

Mož se je umeknil, brčko je mogel, cestar pa se je jih pahljati s svojo modro kapo: bilo mu je namreč silno vroče in zadušljivo. Če je potreboval kakega kralja ali kraljice v pokrepičilo, je bil tako srečen, da je imel zdravilo pri roki; kajti velikoljuni kralj in lepolična kraljica sta kmalu prišla v svoji zlati kočiji, obdana z svetlega kromehljajočih gospa in finih gospodov; cestar se je kopal v zlatnini in svilu in pudru in blešku in osabnih postavah in lepih, oholih obrazih obeh spolov, da se je z trenutek ves opojil in kričal: Bog živi kralj, Bog živi kraljico, Bog živi vsakogar in vse! kakor bi nikoli ne bil nicesar slišal o vseprisluhovnosti Jacquesa. Nato se vrtovi, dvořišča, terase, vodometi, trate, še enkrat v kraljici, obdan z očajnimi gospodov, cestar je kopal v zlatnini in svilu in pudru in blešku in osabnih postavah in lepih, oholih obrazih obeh spolov, da se je z trenutek ves opojil in kričal: Bog živi kralj, Bog živi kraljico, Bog živi vsakogar in vse! kakor bi nikoli ne bil nicesar slišal o vseprisluhovnosti Jacquesa. Nato se vrtovi, dvořišča, terase, vodometi, trate, še enkrat v kraljici, obdan z očajnimi gospodov, cestar je kopal v zlatnini in svilu in pudru in blešku in osabnih postavah in lepih, oholih obrazih obeh spolov, da se je z trenute

DOLENJSKA ZGODBA.

Stari Gornik je izročal.

"Čemu pa že 'daješ čez?' so ga izpravevali.

"Kaj pa hočem, človek se ne more zmirj ubijati z gospodarstvom! Fant pa tak težko čaka!"

"Kaj si boš pa izgovoril?"

Dobro se je zdelo možu, da se sedje zanimajo, parkrat je potegnil iz svoje pipe in važno pljunil v stran.

"Nič posebnega, toliko da bom prijetno živel: kot, da se bom imel kam brez skrbi vsest, in vinograd. Vinogradi ne pustim tujim rokom. Že rani oče — Bog jim daj dobro! — so mi rekli na smrtni postelji: Anton, poslušaj, kaj ti povem! Za vinograd skribi, ne da ga nikdar izrok; zanašaj se nase, ne na druge. Če vse v nemar puštiš, le vinograda nikdar!" Tako so dejali oče in jaz sem jih ubogal. Prišla bo 'mlada' k hiši, sčasoma še kak majhen kričač, jaz bom pa takole, kakor peto kolo pri vozu; budem vsaj lahko šel v zidanico!"

"Imaš prav, Gornik! Mlajši svet se ne razume na vinograd!"

Vinograd je bil majhen koš zemlje, četr ure oddaljen od vase, tako majhen, da bi na njem človek komaj kozolec prevrnil. A Gornik je bil naveden nanj z dušo in telesom; saj je bil Dolenc.

In Gornik je izročil.

Sin se je ozelenil in pripeljal na dom, lepo, mlado ženo.

Gorniku kar ni bilo obstanka doma; videl je drugo roko, drugo gospodarstvo v hiši, spoznal, da je pravzaprav odveč; zato ga ni držalo doma. Z biti se vse razume na vinograd.

Trte je večinoma iznova nakolil in prizel, akoravno se je poletje nagibalo. Je pa tudi lepo kazalo! Na tri so visele težki grozdi.

Če so se zbirali na nebuh sivi oblaki in ozanjali hudo uro, je Gornik stal pred zidanico ter s skrbnimi očesom motril nebo: Prizanesi nam! In če je nevihta odšla brez hudihi posledic, je olajšanega srca vzdihnil: Hvala Bogu!

Zapel je čriček, grozje se je jelo barvati. Lep smehljaj na ustnica, blaženost v srcu je hodil Gornik dan na dan po vinogradu.

Tregat!

Gorniku se je topilo staro srce, ko je trgal težke grozde in jih svečano polagal v brento. Vsakomur, ki ga je hotel poslušati, je pripovedoval o svoji trgatvi.

Gornik se je v vinogradu pomladil.

"He, he," se je smehljal, "še fantovat boni šel."

In prišel je sv. Martin — Dolenju velik praznik.

Stari Gornik je povabil soseda Krivca in šla sta v vinograd "vino krstit". Bila sta vesela.

"He, he," se je smejal Gornik, "kako človeka takale božja kapljica poziv! Že večkrat sem dejal sam pri sebi, da bo čas iti počivat na božji vrt. He, he, pa ne bomo še šli, ne bomo šli! Kaj praviš, Krivec, kaj bi jaz zdaj napravil, če bi prišla tetka smrt in bi rekla: Hej, stari Gornik, čas je! Dolgo si ga pil — z menoi! Kaj misliš, kaj bi napravil? Ponudil bi ji kozarček vina, pa ji dejal: Na, ti dobra tetka smrt, na, pij, pa pridi drugikrat, ko ne bo vina! In bi pil in bi šla."

In možaka sta zapela tisto:

Zahvalimo vsi Boga,
ker nam sladko vince da!

* * *

Prišlo je drugo feto.

Gornik je kopal, cepil, kolil, privedoval: vse sam. Zjutraj je s polno bisago odšel od doma, zvezec prišel utrujen zopet domov.

"Pa bi koga najel," so svetovali prijatelji, "si že star!"

"He, he," se je smehljal Gornik zadovoljno, "a nekaj mi je početi; saj je delo tudi prijetno. E, plačane roke store samo napol; že rajni oče so mi dejali, ko so umirali: Anton, ne zanašaj se na druge, in res je najbolje takto."

In zopet je lepo kazalo; vse je zazelenelo, zacetelo. Napravile so se drobne jagode in te so se debelile.

"Bomo imeli vince, ako Bog da," si je dejal Gornik, izprehajajoč se po svojem vinogradu.

In ni se kesal, da je toliko delal, saj je lepo kazalo.

Nekega poletnega popoldne pa so se pripodili temni oblaki, zabisikalo se je in zagrmelo. Gornik je stal pred zidanico na prostem in s strahom čakal, kaj bo. In vili se je hud dež, a Gornik ga ni čutil, njemu so bile v mislih trte; in kmalu je bil ves premočen.

Vsala se je toča, Gornik se ni zmenil zanjo, čeprav ga je bila po glavi, rokah, ramah. Trte, trte! Bog se u-smil, kaj bo!

Toča je pritiskala, Gornika je zaskelilo na roki; ves premočen je stopil v zidanico in zrl skozi okno. Videl je, kako je padala toča po listih, grozdih, mlađakih. Zdelo se mu je, da pada vsaka toča na njegovo srce in zaseka globoko rano. Želel je, naj bi vsa toča, ki ima pasti na trte, padla manj: rad bi trpel.

Vinograd je bil popolnoma uničen. Tisti dan je Gornik komaj prilezel domov, zeblo ga je. Drugi dan je s težavo vstal, v prslu ga je tiščalo, po-kaljeval je. In vendar se je zdaj in

zdaj vlekel v vinograd gledat, ali ni morda vnovič ozelenelo, toda nič, nič!

"Tega ne prestanem," je govoril obupano starci Gornik:

In res, tja proti sv. Martinu ga je vrglo na posteljo; vsakdo je vedel, da ne bo več vstal iz te postelje.

"Rad umriem," je dejal Gornik, "rad, saj ni več vinograda. Kaj bi pa počel brez tega na tem božjem svetu!"

In prišla je tetka smrt, Gornik ni imel svojega vina, da bi ji ga ponudil, in pobral ga je.

"Prehladol se je," so govorili eni, a drugi so pristavljal:

"Toča je pobila oba: Gornika in vinograda."

Bilo je o sv. Martinu.

PA BREZ ZAMERE.

Napisal Feliks Groegl.

mu obe zadnji nogi in prisiljen je bil, morda počakati. Nato sem ga pošteno izpovedal in hajd v torbo ž-njam."

Vsi so se zagnali v glasen smeh in hvalili ta Šurcov junaka čin. Ta pa se je pošteno pokrepčal, ter zadovoljnje pridjal:

"Pa brez zamere, gospod Smrekar! Taki lovi smo bili včasih, pa ne kakor dandanes, da bi komaj bilo, da bi zajec lovca strejal."

"Prav imas, Šurc," se je oglasil nato virt. "Tebi enakih res ni več in zasušiš si, da tudi svet izve kaj o tem!"

Dr. Waite spoznan krivim umora.

New York, 27. maja. — Spoznan krivim umora v prvi stopnji zaradi zastrupljenja svojega tasta Johna E. Peck, milijonarja in tovarnarja iz Grand Rapidsa, Mich., je dr. Arthur Warren Waite nočoj v tejči Combs, kjer ostane, dokler ga sodnik C. J. Shearn ne obsodi dne 1. jun. k smrti na električnem stolu.

W. R. Deuel, mladega dentista glavnih zagovornik, je rekel nočoj, da je porota prav razsodila.

Dr. Waite je priznal ne le umor svojega tasta, ampak tudi umor svoje tačke, ge. Hannah Peck. Umoriti je poskušal tudi teto svoje soproge. In vse iz lakomnosti po denarju.

Ruska fronta.

Berlin, 31. maja. (Brezžično v Sayville.) — Dnevno naznano velikega glavnega stana pravi:

"Ruska fronta: Topniški dvoboji so bili živahnješki posebno v odsekih besarskih in volinijskih."

V Kirkwallu pridržane ladje.

New York, 30. maja. — Potniki danes semkaj dospelega danskega parnika "Hellig Olav" pravijo, da je v Kirkwallu, Škocija, 22 nevtralnih ladij zasidranih, med njimi neki ameriški tovorni parniki. Ostale pridržane ladje se razdeljujejo na Švedsko, Norveško, Dansko in Holandijo.

"Hellig Olav" je bil za svoje poštne vrteče olajšan.

Neodvisnost proglašena.

Shanghai, 30. maja. — Kitajska pokrajina Nu-Han je proglašila včeraj svojo neodvisnost.

Nu-Han leži ob južnem Jangtsekiangu in ima kakih 22 milijonov prebivalcev.

Draginja.

Washington, D. C., 30. maja. — Tekom enega meseca — od dne 15. februarja do 15. marca — so se živečne cene v Združenih Državah podražile za povprečno en odstotek. Podražila sta se meso in sladkor, potem jajca, mleko, moka in krompir.

Od marca 1915 do marca 1916 je znašala podražitev vseh živil povprečno nič manj nego osem odstotkov. Dne 15. marca 1916 so bile vse živečne cene povprečno za pet odstotkov višje, nego med celim prejšnjim letom. Osemnajst živil se je podražilo; petero jih je ostalo pri isti ceni in trojnim se je cena znižala.

Stavka poravnana.

Lincoln, Nebr., 29. maja. — Stavka 600 stavbnih rokodelcev, ki je trajala en teden, je dokončana. Unije so se izrekle snoči s piacično lestvico 30 c zadovoljne.

ZAKRATEK ČAS.

Vestno.

Stotnik: "Danec ne bom vas preklijal, — ker je nedelja; ampak jutri naj vas vrag vzame!"

Starost.

Sinko: "Mama, kako pa je to, da ima naša papa brado že vso sivo, lase pa še popolnoma crne?"

Mama: "Zato ker je v živiljenju malo misli, pa mnogo govoril."

Lahko spoznanje.

Neki konštabler je dobil nalog, areritati premožnega farmerja Mulligana v Hartford, Conn. Farmerja pa slučajno istočasno ni bilo doma, ker se je mudil na polju.

Njegov sedemletni sinček veli torek konštablerju: "Moj ata delajo tamkaj na njivi z oslom. Lahko ga boste našli; oni s klobukom je oče!"

Ekonom.

Letovičar: "Kako je pa to, da ste se preseili iz vaše hiše?"

Kmet: "Stanovanje mi je bilo premajhno za mojo družino s šestimi otroci; sedaj sem ga oddal neki gospod iz mesta, ki šteje 10 članov družine."

Lagati ne sme.

Oče: "Zapomni si, Pepček, za celo živiljenje: lagati nikar! Laž je grda in greh. Človek, ki laže, ni nič prida-

gal, nikdar in nikoli!"

Pepček: "Obljubim..."

Oče: "Dobro, Pepček, to me veseli.

Jaz grem zdaj malo počivat, da, in če bi me kdo prišel iskat, kar reci, da me ni doma..."

Glavna stvar.

— Gospa, morda hočete kupiti avtomobil? Ali ga mogoče že imate?"

"Avtomobila še ne, pač pa lepega šoferja!"

Nekaj posebnega.

A.: "Včera sem se prvič pogovarjal z ženo, odkar sva se vzela."

B.: "O čem pa?"

A.: "Kam bi dajal denar, če bi ga imela."

POHISTVO NAPRODAJ—GUGALICA (Lawn Swing) za 4 osebe, Free Sewing Machine, obedne mize in stoli, usnjati Davenport, peč za pralnico, peči za plin, kuhiinske peči in razno drugo pohištvo — novo in staro. New & Second Hand Store, 51½ Cass St, Joliet. 2t

PIHONIKA NA PRODAJ—TRIVRSTNA dvakrat oglašena in lahka za igrati, se proda za \$28.00. Kdor je kupec, naj jo pride pogledat na naslov: Fr. Sepich, 109 Clay St., Joliet.

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE)

"A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.

Aurora, Ill.: John Kočevar.

Aurora, Minn.: John Klun.

Bradley, Ill.: Math. Stefanich.

Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.

Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.

Calumet, Mich.: John Gosencza.

Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop.

Kušljan.

Chisholm, Minn.: John Vesel.

Collinwood, O.: Louis Novak.

Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.

Denver, Colo.: George Pavlakovich.

Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.

Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.

Gilbert, Minn.: Frank Ulchar.

Gowanda, N. Y.: Frank Zore.

Great Falls, Mont.: Mat. Urich.

Hibbing, Minn.: Frank Golob.